

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ II. Non extitisse vnquam tale Diploma.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

Archiepiscopus Conradum in Regem eleuatum Aquisgrani cum magna deducens multitudinem, Regali vñctione confirmauit in Regnum. Postea Saxones cum Duce Lothary Regis genero diem & locum Conrado Regi Hersfeldt prescripserunt, vt belli discrimine discernere, vt inuisse regnare inceperit, an non? Dominus Archiepiscopus se venturum cum viginti millibus promiserat, sed quingentos adduxit milites, triginta carratas vini, & immensam victualium copiam secum adduxit, carris fere opinione infinitis. Illic Albertus Iunior, tunc Moguntinus Episcopus, omnimodis laborabat, vt ad maiorem discordiam malum hoc excresceret. Ipse autem Albero Dei adiutorio elaborabat, quod in pace diuisi sunt ab inuicem, cum tamen multa millia, magno odio ad pugnandum conuenissent. Ipse vero Episcopus Albero omnibus in pace compositis, singulis Principibus, singulas misit vini carratas, & maximè Saxonibus. Et notanda in hac re subtilitas ingenij in Domino Alberone: perpendit enim plus conferre ad Victoriã, atque ad animos accendendos virorum vini copiam, & aliorum victualium, quàm multa millia famelicorum. His omnibus ita peractis, Abbatiam S. Maximini pro his & alijs seruitijs à Rege Conrado recepit. Non multò post hæc, cum narraffet, qualiter Confluentini Apostolicum rescriptum ab Innocentio Papa contra Alberonem obtinuissent, sic prosequitur: Litteras Apostolicas retulerunt Domino Archiepiscopo, sue voluntati valde contrarias, quas, cum Domino Archiepiscopo in Synodo residenti obtulissent ipse ex animi commotione ipsas in terram deiecit, vnde apud Dominum Papam accusatus, ab ipso vocatus ad diem prescriptum, & cum ad diem non venisset, Episcopali officio est suspensus. Titulo verò De aduentu Eugenij, hæc habet, in Concilio (Rhemenfi) prior in ordine cunctis residens Episcopis, relege de primatu sedis sue plurima fecit priuilegia, super omnem Belgicam, Galliam atque Germaniam: quibus auditis Rhemenfis Episcopus non mediocriter turbatus est; vnde & homines illius, cum hominibus Domini Alberonis turbationem facientes, aliquos ex eis vulnerauerunt: quod ipse Dominus Albero valde indignè ferens, minabatur Inodij se fessurum, & Rhemensem vastaturum Episcopatum &c. Titulo eodem & præcedenti, cum sæpius in castris & prælijs Alberonem iam Archiepiscopum in persona coram comparuisset memorasset, tandem de Seniore Alberone in Exercitu contra Comitem Palatinum Hermannum agente, hæc adijcit. Videres senem illum tam totum defectum corpore, acies peditum ordinare, equites militari arte disponere, notos ex nomine singulatim appellare, de ignotis, qui sint interrogare, vt ex ipsa interrogatione non solum notitiam imò etiam familiaritatem tanti Principis sibi acquisuisse viderentur; tunc exhortatoriam orationem, tenens crucem Archiepiscopalem in manibus cepit ad armatas acies tali modo facere. O vos amici &c. Denique titulo de moribus &c. ait, Alienos in omnibus agendis & valde inusitatos mores habuisse &c. Nec in ambulando, nec in equitando, nec in dormiendo, nec in vigilando aliorum hominum consuetudinem habebat.

Talis igitur ac tantus Vir fuit Albero Archiepiscopus, Formidauit eum Lotharius Imperator, Conradus Imperium ab eius manibus & potentia accepit, Imperium Romanum eius consilijs mouebatur. Quibus positis & præmissis, nunc considerandum, quam vim habere potuerit prætensa illa redditio (vt dicitur) Abbatie S. Maximini à Conrado facta & Rescriptum (quod falsò vocatur sententia) concessum Alberoni, potentissimo illi Principi.

s. II. Non extitisse vnquam tale Diploma.

Pincipiò, non credimus, quod prætensum illud Rescriptum sub litt. C. vnquam tale, quale exhibetur extiterit.

Primò, quia id, quod tum hîc exhibetur, tum alibi, in litibus & conferentijs exhibitum fuit, non nisi exemplum, nescio vnde extractum & exemplatum est. Cuius originale, nunquam etiam ad instantiam nostram ostendi potuit & de iure quidem eiusmodi Exempla, vt fidem mereantur, ex Originali, præfente vel citatâ parte, extrahi debere notum est & probatum supra Sect. 2. §. 4.

Secundò, fidem non meretur, quia diem non habet adiectum, quo fuit concessum, hoc autem Iura ad Rescripti valorem exigunt, *l. Si qua C. de diuersis Rescriptis. Si beneficia, inquit Imperator, personalia sine die & consule fuerint deprehensa, autoritate careant.*

Tertiò, suspectum est, quia anni Dominicæ Incarnationis adiecti, cum annis Regni Conradi non conueniunt; nam cum anno MCXXXIX. mense Aprili, Confluentiæ primus electus fuerit, teste Baronio *ad annum 1139.* & Aquisgrani Coronâ Regiâ donatus, qua ratione dici poterit idem annus fuisse secundus Regni illius, prout in fine Diplomatis positum est. Quæ suspicio vehementer ex omissione diei roboratur & præsumptionem male fidei parit, atque adeò, quòd studio dies omissus sit, ne fortè ex appositione incurrerent exempli illius confectores in tempora, antequam Conradus vel electus fuerit Rex, vel coronatus.

Sed quamuis, quod nec factum est, nec fieri posse arbitramur, Originale eiusmodi, quale fingitur, præfatum exemplum proferretur, illud tamen nullam omnino vim efficaciamque habere ex sequentibus ostendo.

§. III. Conradinum illud non esse sententiam.

ET inprimis id, quod passim tantopere iactat & inculcat libelli Scriptor, fortissimè negamus illud esse sententiam; quod equidem aliâ demonstratione non eget, sed ex ipsâ prætensi illius Rescripti inspectione & lectione, cuique est euidens; quippe nulla inter Archiepiscopos Maximinianosque de Iure Monasterij cognitio, decisio, Iudicatio, nulla Monasterij defensio, Iurium illius & documentorum visio vel productio, vel vnico verbo aut vestigio innuitur; nulla igitur ibi sententia.

Sed merum ac purum putum (præsupposita authenticatione) est Rescriptum, idque ad solam eamque instantem Alberonis Archiepiscopi postulationem impetratum, & ad illum solum directum. Quo Rescripto, Conradus ex erroneis Alberonis narrationibus persuasus Abbatiam illam olim ad Archiepiscopos pertinuisse, ijsque per Imperatores iniustò ereptam, ideoque credens se ad eius restitutionem teneri, illam Alberoni se reddere ac restituere declarat, prout ex ipso Rescripto apparet. Ad quod etiam eum impulsus & adactum fuisse fauore & potentia Alberonis, & ex ipsis Rescripti verbis, ac aliunde constat.

Eiusmodi verò Rescriptum nullum esse ac nullius efficaciam, non modò quoad tertium siue Maximinianos, quorum Ius semper reseruatum exceptumque intelligitur, sed & quoad ipsum concedentem Imperatorem & Imperium ex plurimis rationibus, ijsque euidentissimis conuincitur.

§. IV. Insignis sub & obreptio istius Rescripti deducitur.

ENormis fanè præfati Rescripti sub & obreptio, & quidem in punctis substantialibus clarè deprehenditur.

Quia narrauit primum Albero Monasterium S. Maximini olim pertinuisse ad Archiepiscopatum Treuirensis.